

Tog popodneva zadržala sam se na fakultetu i posle radnog vremena da bih malo sredila zaostalu papirologiju.

Bio je tek oktobar, a na stolu u mojoj kancelariji već je bila velika gomila dokumenata koju je trebalo pročitati ili popuniti.

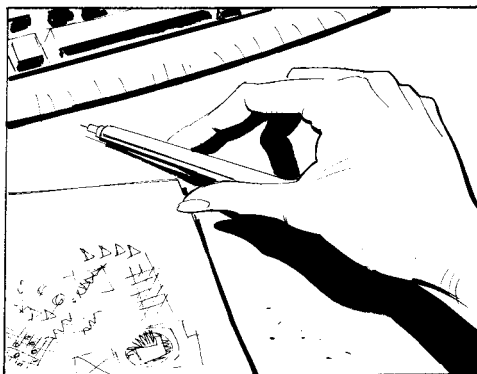
Morala sam da počnem da ih malo-pomalo raščišćavam kako ne bih na kraju godine ostala zatrpana papirima dok su moje kolege profesori već uveliko na odmoru.

Kao i uvek u takvim slučajevima, osećala sam se kao školarac zatrpan gomilom domaćih zadataka koje bi mogao brzo da reši samo kad bi se koncentrisao.

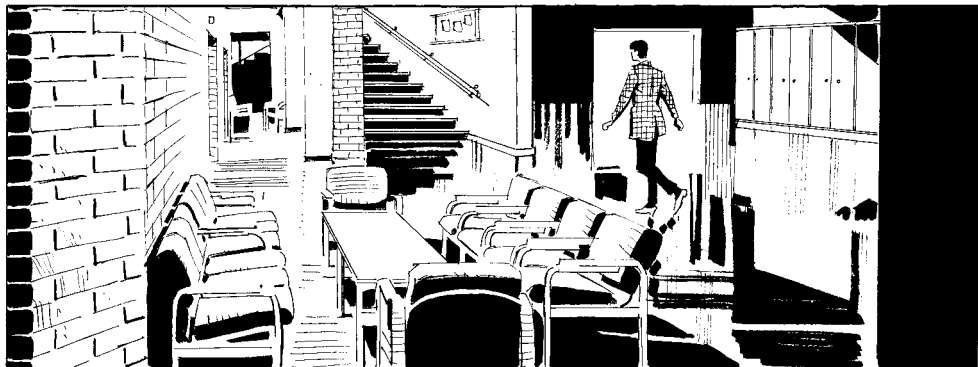
Ali, ugušena dosadom, koncentracija postaje nedostižna varka. Morala sam da pronađem snagu i da počnem. Duboko sam udahnula i spustila ruke na tastaturu.

Bilo je prošlo pet sati. U to doba na univerzitetu obično ostaju baštovani, domari ili profesori koji su se zadržali kao ja.

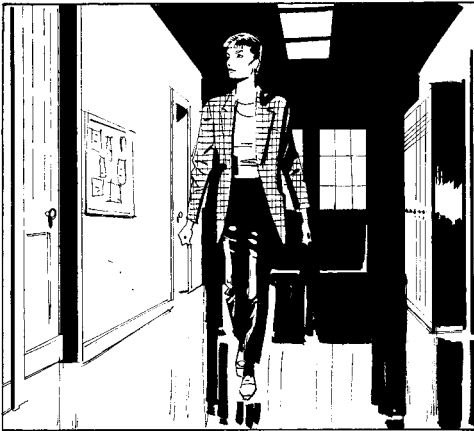

Preskakala sam po dva stepenika, kao da sam predosećala neku tragediju. A onda...

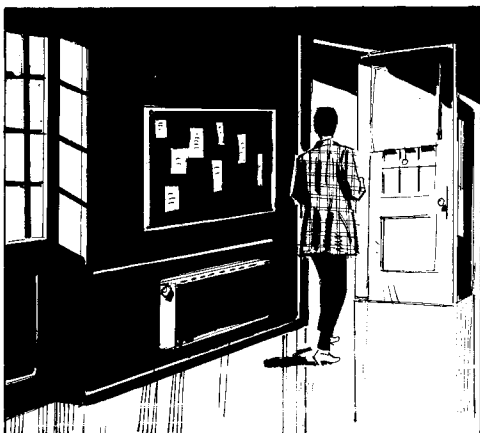
Više nije bilo sumnje: to je bio pucanj i dopirao je odozgo. U tišini koja je zavlдалa čuli su se samo odjeci mojih koraka na stepenicama. Setila sam se Herbijevo upozorenja.

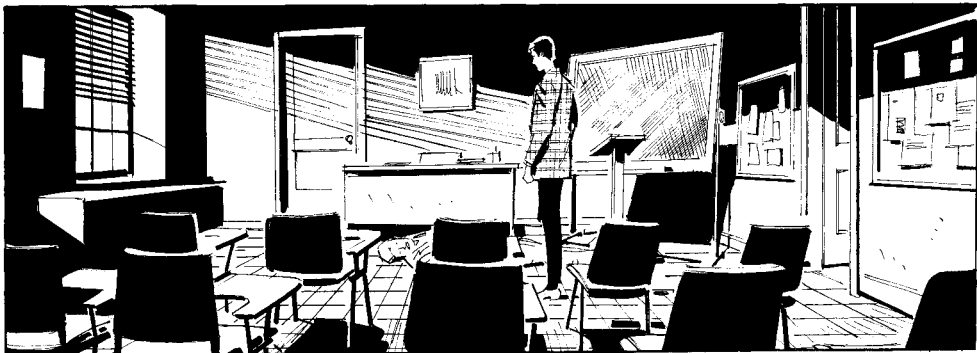

Na trenutak sam pomislila da krenem za njim, ali sam shvatila da ga ne bih stigla. A onda me je zapahnuo miris koji je mogao da bude samo prah od ispaljenog metka.

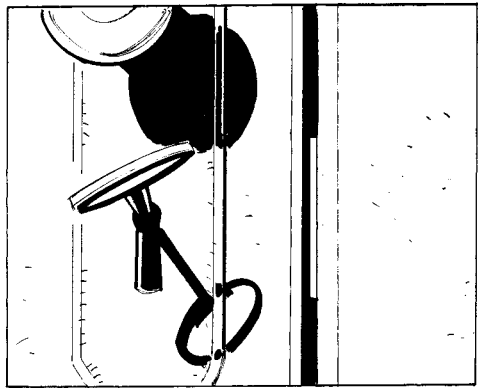
Nisam se prvi put našla na mestu zločina, ali sam izvesno vreme razmišljala samo o sirotom Hariju Taunzendu koji je ležao u lokvi krvi.

Došao je na Univerzitet „Slez“ tri-četiri godine pre mene i predavao je sociologiju. Nismo se često viđali i nikada mi nije bio preterano simpatičan.

Na neki način, osećala sam krivicu zbog te antipatije koju više nisam mogla da promenim i istovremeno olakšanje koje oni što se nađu suočeni sa smrću oseće shvativši da su još živi.

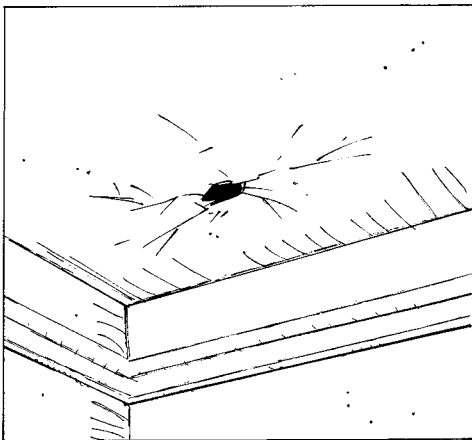
Policija je stigla za deset minuta. Ja sam ostala da stojim tamo, pored leša svog kolege, ožalošćena i zgađena nad zločinom koji se dogodio na fakultetu, mestu nauke i kulture.

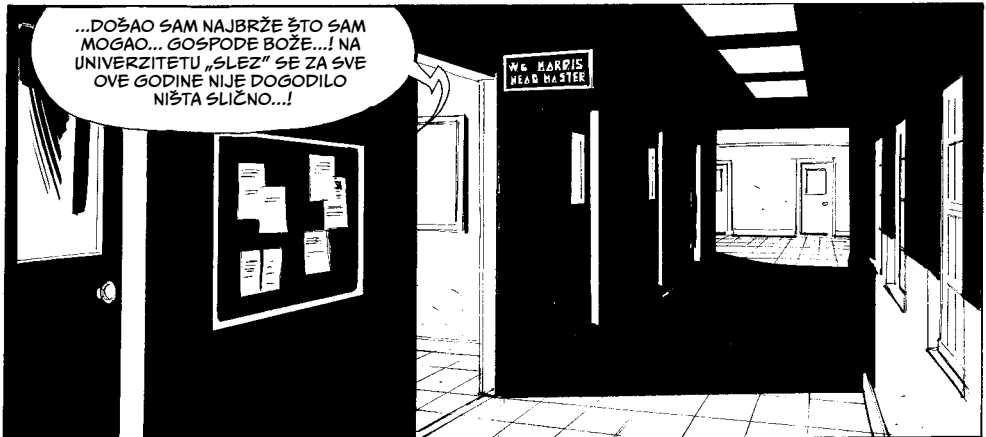

Bilo je oskrnavljeno ono što sam smatrala nedodirjivim skloništem.

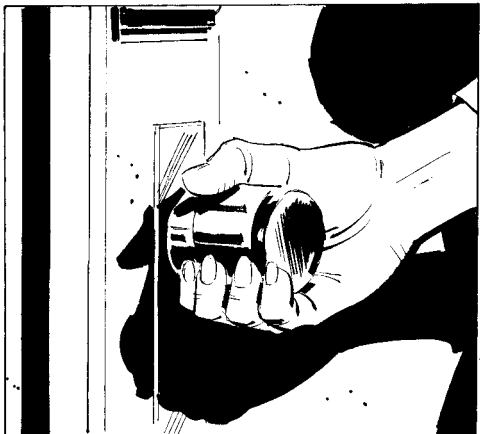

Harlan i Kerolajn Rid žive u lepoj kući. On je bio komercijalista, a ona medicinska sestra u penziji. Džejs im je bio sin jedinac.

Te iste večeri bio je sazvan operativni sastanak. Najpre je trebalo prečešljati ceo grad, a brzina kojom bi se akcija sprovela u delo bila je od presudnog značaja.

Ridovi su nam dali fotografiju mladića. Irving je napravio veliki broj kopija i podelio ih dežurnim agentima i slobodnim detektivima.

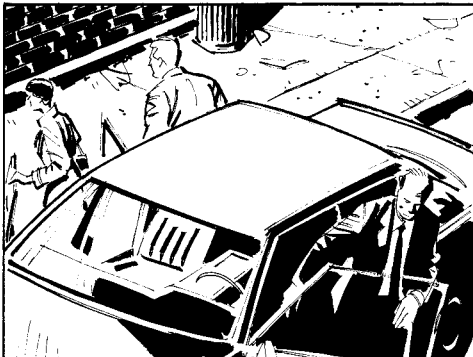

Savetovao im je da budu oprezni. Rid nije bio običan kriminalac, ali je bio naoružan i potencijalno opasan, naročito ako bi osetio pretnju.

Istina je bila da me je savladao umor. Dan je bio težak i prepun emocija, ali sam bila sigurna da ne bih mogla da zaspim. Bilo je izuzetno važno da porazgovaram s Ridovim drugovima.

Kao i obično, osećala sam napetost. Morala sam da prikupim informacije, da prodrem u ličnost tog mladića, da shvatim. Počeli smo od jednog studentskog doma.

ČAK I UTISCI PONEKAD MOGU DA POMOGNU.

PA... MHM... KAŽU DA... DA JE BIO POSEBNO BOLEČIV PREMA DEVOJKAMA, ETO...!

A NIJE BIO?

ČESTO SE ŽALIO S NJIMA... A PONEKAD IM JE UPUČIVAO ZAJEDLJIVE ŽALE... ALI NIJE ZA SVE BIO SAMO ON KRIV...

U KOM SMISLU?

S LEPIM MUŠKARCIMA... DEVOJKE VOLE POMALO DA KOKETIRAJU...!

BILO JE I ONIH KOJE NISU SLUŠALE NJEGOV PREDMET, VEĆ SU DOLAZILE SAMO DA GA GLEDAJU...!

ZAISTA...?

A KAKO SE PONAŠAO PREMA MUŠKARCIMA? DA LI JE PREMA NEKOME OSEĆAO ANTIPATIJU?

NE VERUJEM...

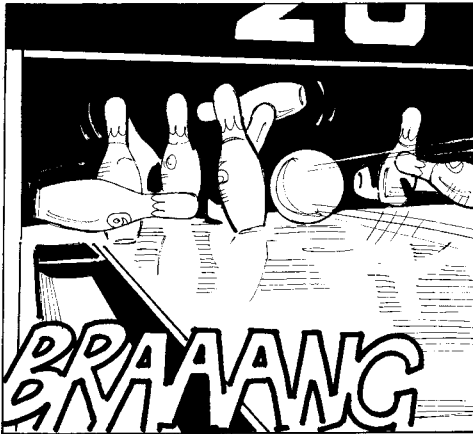
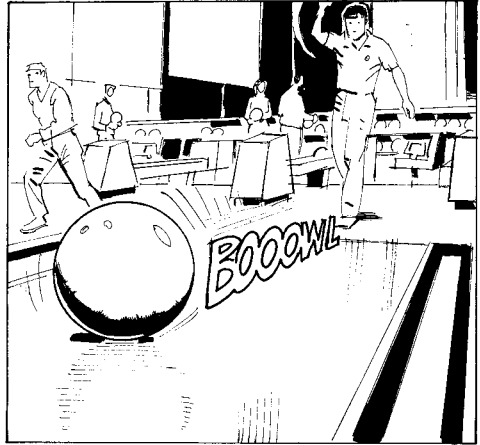
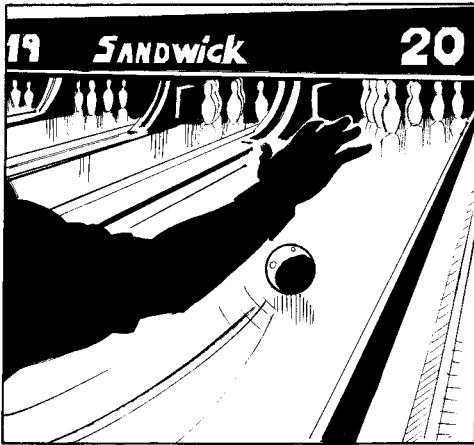
A RID...? DA LI GA DOBRO POZNAJEŠ?

NE BAŠ. ON JE MIRAN TIP KOJI GLEDA SVOJA POSLA...

Javila se majka. Džoni je bio otišao na kuglanje s prijateljima. Veb je od nje dobio adresu kuglane.

ON JE DOBAR MOMAK. MOŽDA JE REZERVISAN, ALI U TOME NEMA NIŠTA LOŠE...!

DA LI IMA DEVOJKU?

NE ZNAM. REKAO SAM DA JE VEOMA ZATVOREN...

ALI DEVOJKE GA I TE KAKO ZANIMAJU!

OTKUD TI ZNAŠ?

ZNAM...! ON JE STIDLJIV, ALI BUDI SIGURAN DA GLEDA DEVOJKE ISTO KAO I TI!

TO ČEŠ MI MALO BOLJE OBJASNITI...!

NEMA TU ŠTA DA SE OBJASNJAVA...! ŽENE TAKVE ŠTAVRI OSEĆAJU...!

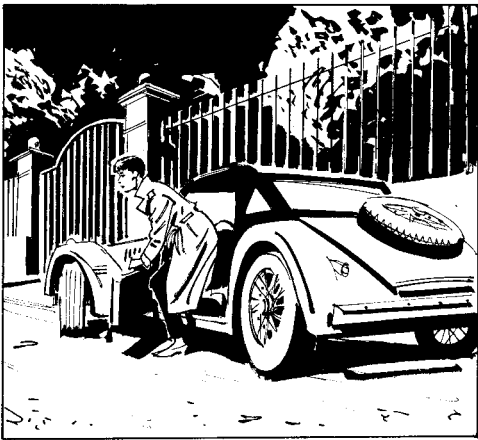
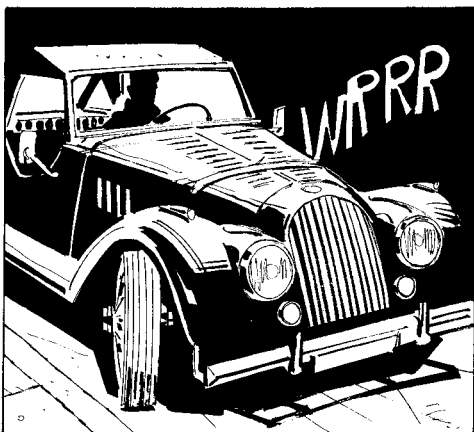
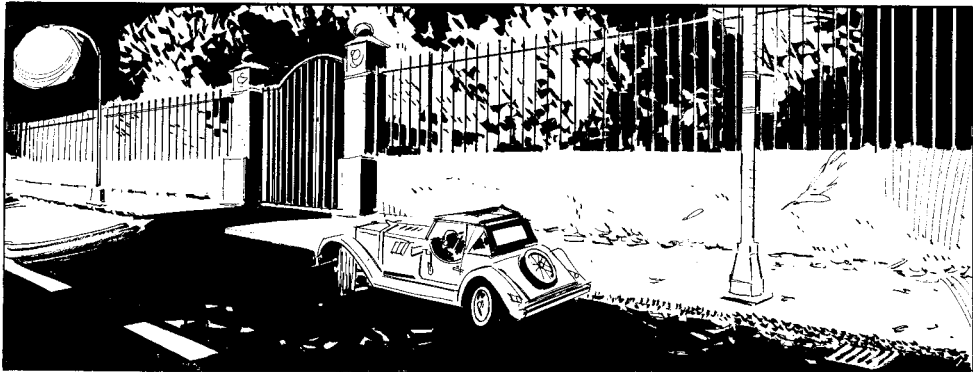
ZNATE LI DA LI JE DOŠLO DO NEKE SVADE IZMEĐU NJEGA I PROFESORA TAUNZENDA?

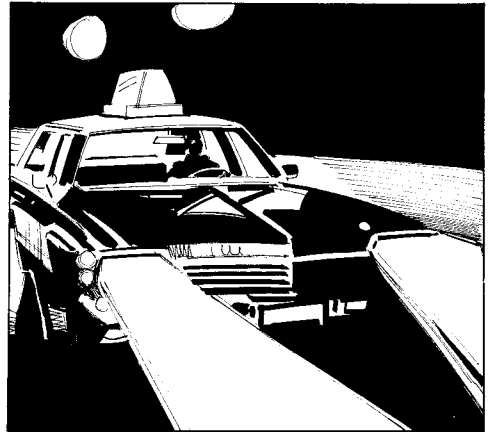
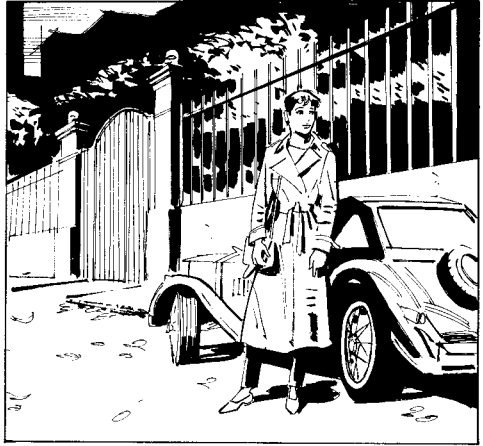
NE VERUJEM...

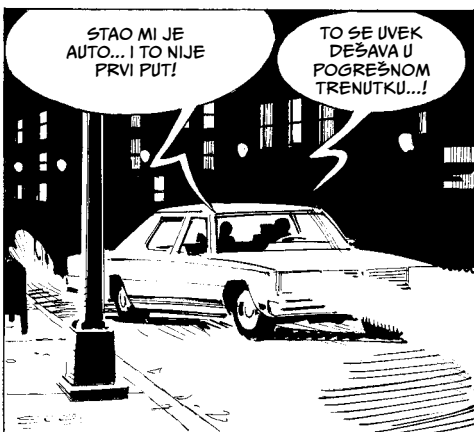

Saslušali smo još nekoliko momaka i devojaka koji nam nisu rekli ništa novo, a onda su me Veb i Irving otpratili do auta.

ZAŠTO TAKO HISTE-
RIČNO REAGUJEŠ?
TO NIJE NORMALNO,
ZNAŠ?

MOLIM TE,
LOŠE MI JE...!

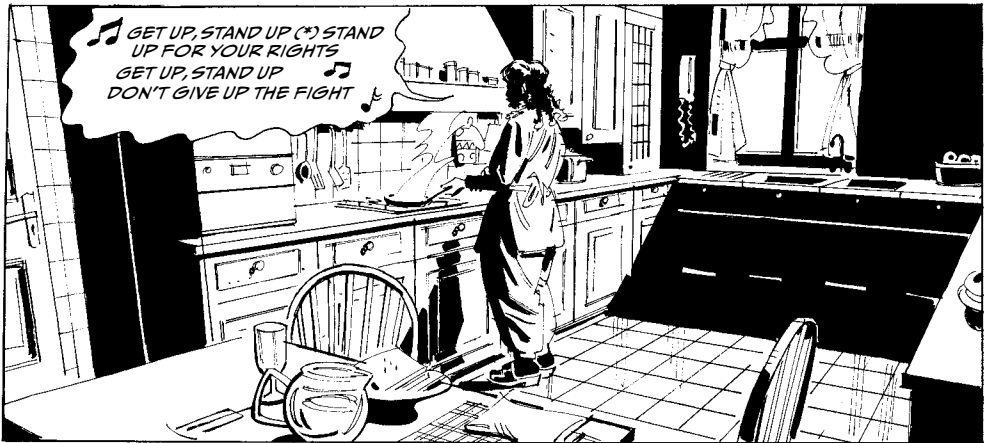

POSTOJI NEŠTO BOLESNO U
TOM ODBIJANJU SMRTI... JESI LI
RAZMIŠLJALA DA PORAZGOVARAŠ S
NEKIM PSIHOLOGOM?

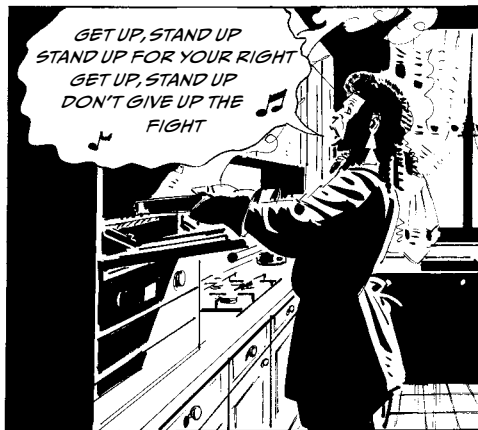
POGLEDAJ ME,
NIJE TO NIŠTA
STRAŠNO. SVE
JE POTPUNO
PRIRODNO...!

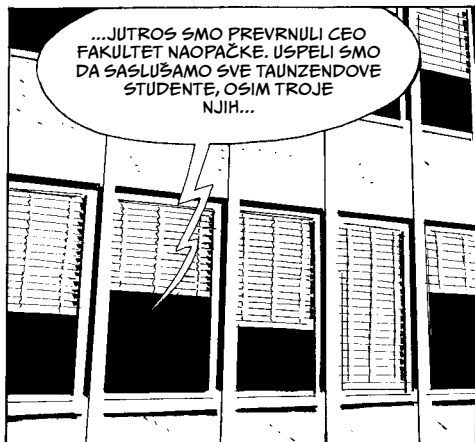

* „GET UP, STAND UP“ BOBA MARLIJA

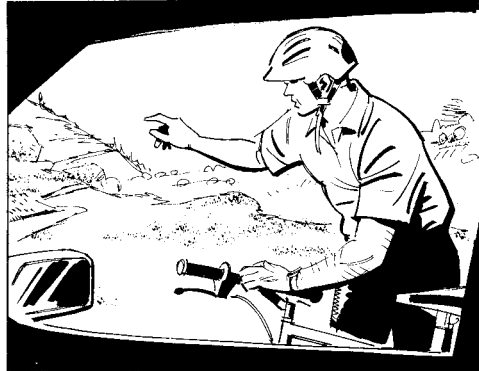
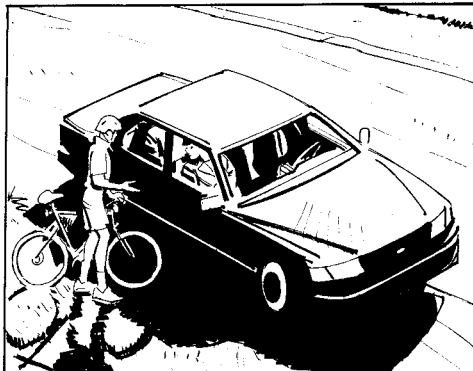

Telefonirali smo Ridovim roditeljima da bismo saznali tačnu adresu. Farma se nalazila na tridesetak kilometara od grada, u mestu u koje su mnogi odlazili da provedu odmor.

Kuće i seoske farme iz prošlog veka bile su renovirane i pretvorene u male vile. Bio je to pravi-pravcati rezidencijalni kraj koji je pružao drugačiju sliku od one iz prošlosti.

...KO TU ŽIVI?

U OVO DOBA GODI-NE NIKO. VLAŠNICI DOLAZE SAMO LETI...!

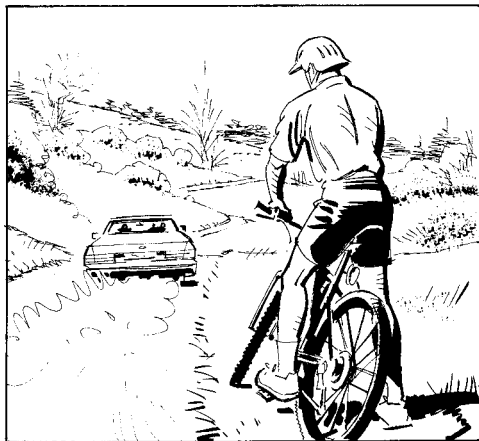
ZNATE LI KAKO SE ZOVU?

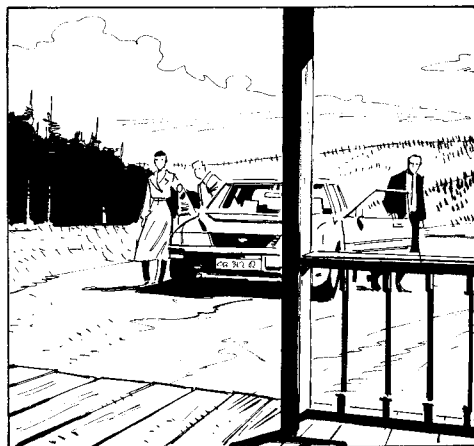
NE, ALI MOŽE-TE DA PITATE U SELU...!

ALI AKO VAS ZANIMA KUĆA, IMAM ROĐAKA KOJI...

HVALA, MOŽDA NEKI DRUGI PUT!

Za nekoliko minuta smo pretresli čitav dnevni boravak. Svaki komad nameštaja, svaki detalj. Sve je bilo uredno, uključujući i prašinu.

Kuća je bila lepo renovirana. Vrata i ragastovi su bili novi, a nameštaj, koji iako nije bio vredan, bio je jednostavan i masivan. Sve je bilo baš onako kako treba da bude u vikendici.

NIŠTA?

NIŠTA.

NI GORE NEMA NIČEGA... SAMO SPAVAĆE SOBE I PAUŽINA...!

U OVOJ KUĆI VEĆ MESECIJMA NIKO NE ŽIVI...!

ČAK I AKO JE BIO OVDE, NIJE SE DUGO ZADRŽAO. OŠIM AKO...

...NIJE U PODRUMU!